

Súd: Okresný súd Levice
Spisová značka: 16Cb/66/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4318202811
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lenka Kostolanská
ECLI: ECLI:SK:OSLV:2019:4318202811.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Levice, sudkyňou JUDr. Lenkou Kostolanskou, v spore žalobcu: L.. N. A., D.. XX. XX. XXXX, N. W. XXXX/XX, Š., zast.: JUDr. Július Goga, advokát, so sídlom Štefánikova 47, Nitra, proti žalovanému: Poľnohospodárske družstvo Plavé Vozokany, IČO: 00 587 214, so sídlom Plavé Vozokany, zast.: Mgr. Peter Nyúl, advokát, so sídlom kpt. Jaroša 4, Levice, o vyslovenie neplatnosti uznesenia z členskej schôdze zo dňa 04. 05. 2018, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu **z a m i e t a** .

II. Žalovaný má proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou, doručenu súdu dňa 02. 07. 2018, sa žalobca domáhal vyslovenia neplatnosti uznesenia z členskej schôdze žalovaného zo dňa 04. 05. 2018. Dôvodil tým, že žalobca, ktorý je titulom dedenia členom žalovaného, obdržal v zmysle Stanov družstva včas písomnú pozvánku na členskú schôdzu žalovaného na deň 04. 05. 2018. Tejto schôdze sa pre naliehavé pracovné povinnosti v zahraničí nemohol zúčastniť. Žalovaný dňa 04. 05. 2018 označenú členskú schôdzu vykonal, o čom bola v zmysle zákona a stanov spísaná zápisnica. Následne poukázal na to, že právoplatným rozsudkom Okresného súdu Levice č.k. 16Cb/39/2013-454 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Nitra sp. zn. 15Cob/123/2016 zo dňa 07. 03. 2017 súdy určili, že uznesenie náhradnej členskej schôdze žalovaného konanej dňa 03. 05. 2013 je neplatné. Takto z dôvodu absolútnej neplatnosti úkonov, ktoré vykonal nezvolené predstavenstvo družstva, nebola členská schôdza, zvolávaná neexistujúcim orgánom žalovaného, vôbec zvolaná. Na uvedenú skutočnosť poukázal ako člen družstva svojimi písomnými námietkami, ktoré žalovanému doručil dňa 04. 06. 2018 v zákonom stanovenej lehote. Následne, majúc za to, že zo strany žalovaného došlo k porušeniu zákona, stanov a práv riadnych členov družstva tým, že členská schôdza nebola riadne zvolaná, podal žalobu na súd.

2. Žalovaný vo svojom vyjadrení k žalobe uviedol, že žalobca v námietke zo dňa 01. 06. 2018 uviedol jediný dôvod neplatnosti uznesenia členskej schôdze zo dňa 04. 05. 2018 a to dôvod neplatnosti uznesenia členskej schôdze zo dňa 05. 08. 2016, že členskú schôdzu zvolal neexistujúci orgán žalovaného. V tomto ohľade poukázal na uznesenie Ústavného súdu SR č.k. III. ÚS 415/2014-18 zo dňa 01. 07. 2014, v ktorom ústavný súd sa stotožnil s právnym názorom Krajského súdu v Nitre vysloveným v rozsudku č.k. 15Cob/215/2012-103 zo 17. 04. 2016, podľa ktorého účinky vyhlásenia rozsudku o neplatnosti valného zhromaždenia spoločnosti s ručením obmedzeným pôsobia až od okamihu, kedy ju vysloví súd. Úkony vykonané orgánmi družstva zostávajú zachované, a preto aj vyhlásenie uznesenia členskej schôdze za neplatné žiadnym spôsobom nezasiahlo do už vykonaných úkonov. Z týchto dôvodov výsledok iných konaní, v ktorom sa rieši otázka neplatnosti uznesenia členskej schôdze žalovaného zo dňa 05. 08. 2016, nemá výzvam pre rozhodnutie súdu v tejto veci. Ohľadom

dôvodov poukázal na uznesenie Krajského súdu v Nitre č.k. 5Co/767/2016-123 zo dňa 22. 12. 2016. Ďalej poukázal na judikát R 58/2017, podľa ktorého na uznesenie prijaté na členskej schôdzi družstva je potrebné hľadiť ako na platné až do vyslovenia rozhodnutia o ich neplatnosti. Podotkol, že doteraz nebolo súdom právoplatne rozhodnuté o neplatnosti uznesenia členskej schôdze žalovaného zo dňa 05. 08. 2016, preto treba na uznesenia tejto členskej schôdze hľadiť ako na platné a z tohto dôvodu bola platne zvolaná členská schôdza žalovaného na deň 04. 05. 2018. Záverom dodal, že člen družstva je aktívne legitimovaný k podaniu žaloby o vyslovenie neplatnosti uznesenia členskej schôdze len v rozsahu dôvodov, ktoré určitým a zrozumiteľným spôsobom špecifikoval vo včas podanej námietke, preto nie je dôvod skúmať ďalšie prípadné namietané dôvody neplatnosti uznesenia členskej schôdze (uznesenie Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 29Cdo 2281/2013). Navrhol, aby súd žalobu zamietol a žalovanému priznal voči žalobcovi plnú náhradu trov konania.

3. V zmysle § 167 ods. 3 CSP žalobca uviedol, že tvrdenie žalovaného, v rámci ktorého poukazuje na to, že žalobca ako dôvod neplatnosti uznesenia členskej schôdze napáda neplatnosť uznesenia schôdze zo dňa 05. 08. 2016, je zavádzajúce. Podľa uplatnených námietok doručených žalovanému v jednomesačnej zákonnej lehote a následne použitých v podanej žalobe, ako výlučný dôvod, na základe ktorého žalobca uplatňuje neplatnosť schôdze, je ním tvrdená právna skutočnosť, že napadnutú schôdzu zvolal neexistujúci orgán. Okrem toho mal za to, že závery prijaté v uznesení Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 415/2014 nedopadajú na predmet tohto sporu, nakoľko sa týkajú obchodnej spoločnosti a nie družstva. Mal za to, že pokiaľ by zákonodarca hodlal riešiť túto otázku tak ako v danom prípade, zjavne by nebol zákonnou formou kodifikoval samostatne v rámci družstva dispozíciu zakotvenú v § 238 ods. 3 Obchodného zákonníka, ktorá z hľadiska platnosti prijatého uznesenia družstva predpokladá riadne zvolanie členskej schôdze. Pokiaľ teda taká schôdza nebola riadne zvolaná, nemohlo byť platné prijaté uznesenie. Dôsledok neplatnosti takéhoto uznesenia musí pôsobiť výlučne ex tunc, teda pre absolútnu neplatnosť také uznesenie nemohlo vyvolať vznik, zmenu a zánik právnych skutočností, teda ani voľbu orgánov družstva. Prípadný zápis takých orgánov do obchodného registra má výlučne deklaratórny charakter. Vychádzal pritom z ustálených právnych stanovísk súdov týkajúcich sa otázky absolútnej a relatívnej neplatnosti právnych úkonov, kde pri relatívnej neplatnosti sú také právne úkony priamo zákonom konkretizované s tým, že všetky ostatné právne úkony majú charakter absolútnej neplatnosti.

4. Žalovaný písomné vyjadrenie v zmysle § 167 ods. 4 CSP nepodal, preto súd vo veci nariadil pojednávanie, ktorého sa nezúčastnil žalobca, ako ani žalovaný, preto súd vec prejednal podľa § 180 CSP v ich neprítomnosti.

5. Právny zástupca žalobcu na pojednávaní poukázal na písomné dôvody uvedené v podanej žalobe a tieto doplnil tak, že vychádzajúc z toho, že Ústavný súd SR vo viacerých nálezhoch postavil otázku absolútnej neplatnosti právneho úkonu so záverom, že pokiaľ sa zistila absolútna neplatnosť právneho úkonu, tak absolútne neplatný právny úkon nemôže vyvolať vznik, zmenu a zánik právnych skutočností. Vychádzal z toho, že po tom, ako člen družstva v roku 2013 podal žalobu o neplatnosť uznesenia členskej schôdze z 03. 05. 2013 okresný a následne krajský súd svojim výrokom určili, že uznesenie tejto schôdze je neplatné. Ako dôvod neplatnosti súdy konštatovali skutočnosť, že nebola riadne zvolaná. Ustanovenie § 238 Obchodného zákonníka jednoznačne deklaruje skutočnosť, že na platnosť uznesenia sa vyžaduje riadne zvolanie schôdze. Uvedené vyplývalo aj zo stanov žalovaného článok 21 odsek 5, z ktorého vyplývalo, že na platnosť uznesenia členskej schôdze sa vyžaduje jej riadne zvolanie. Argumentoval ďalej tým, že stanov a zákony určili, že členskú schôdzu zvoláva predstavenstvo družstva. Pokiaľ ale také predstavenstvo nevzniklo v dôsledku neplatného právneho úkonu, ide o absolútnu neplatnosť od samého počiatku, teda neplatnosť ex tunc. Domáhal sa teda, že nezvolené predstavenstvo nemohlo vykonávať také úkony, ktoré zákon zveril a uložil riadne kreovaným orgánom družstva. Pokiaľ teda nezvolené predstavenstvo zvolalo členskú schôdzu v nasledujúcich rokoch, prenášalo tým svojou neexistenciou právnu vadu, ktorá neumožňuje záver, že išlo o postup v súlade so zákonom. Práve na to slúži § 242 Obchodného zákonníka, aby člen mohol za zákonom stanovených podmienok namietat neplatnosť uznesenia pre rozpor so zákonom.

V záverečnom návrhu doplnil, že judikatúra Ústavného súdu SR stojí na platforme, že len tie právne úkony, ktoré sú kogentne zakotvené v § 40a Občianskeho zákonníka vykazujú znaky relatívnej neplatnosti, všetky ostatné právne úkony sú absolútne neplatné. Použitá argumentácia je akceptovateľná v rámci vyslovenia právneho názoru a zjavne bude potrebné, aby sa do budúcnosti fixovala nespochybniteľnými konkretizovanými závermi právnych ustanovizní, z ktorých potom následne

môže vychádzať súdna judikatúra a právne stanoviská účastníkov konania. Opakovane vychádzal z toho, že pokiaľ je tu verdikt súdu o neplatnosti uznesenia schôdze z dôvodov, že nebola riadne zvolaná členská schôdza, napĺňa to znaky zákona a stanov žalovaného. Znak uvedený v § 238 ods. 3 Obchodného zákonníka jasne deklaruje odkladací účinok platnosti uznesenia schôdze, keďže viaže túto na podmienku riadneho zvolania schôdze. To je rozdiel oproti argumentom používaným žalovaným vzťahujúcim sa k obchodným spoločnostiam. Tieto nemajú v zákone takto formulovanú viazanosť na platnosť rozhodnutia. Preto teda pokiaľ vychádzame z tohto právneho názoru je záver o absolútnej neplatnosti nesporný. K právnomu stanovisku súdu o likvidácii družstva zastal iný názor, ktorý je predpokladaný v zákone a je riešený aj judikatúrou. Ide o potrebu odstránenia tohto nezákonného stavu. Registrový súd pokiaľ by začal konanie o zrušenie spoločnosti, resp. družstva, musel by najskôr vykonať kroky, ktoré by uložili orgánom, resp. v tomto prípade subjektu vykonať kroky, ktoré odstránia tento nezákonný stav. A ak by nedošlo k jeho odstráneniu, potom prichádza do úvahy zrušenie spoločnosti. Fixovanie tohto stavu, keď na jednej strane je tu verdikt o neplatnosti, ktorý nemohol zákonite vytvoriť orgán družstva a nebolo ich na základe čoho vytvoriť, pretože pokiaľ by sa neudržateľným širokým výkladom dopracovalo k záveru, že sa predsa len vytvorili tieto orgány, tak potom znie otázka, na základe čoho sa vytvorili. Predsa platí od čias rímskeho práva zásada, že neprávosť nemôže založiť právosť. V tejto otázke sa domnieval, že sa kontinuálne právnymi prostriedkami rešpektovanými v štáte domáha nespokojná časť členstva nápravy a je úlohou inštitúcií štátnych, aby napravili tieto nezákonné počiny ľudí z prostredia žalovaného. S ohľadom na uvedené navrhol, aby súd žalobe vyhovel a zaviazal žalovaného na náhradu trov konania.

6. Právny zástupca žalovaného na pojednávaní uviedol, že žalobca je v právnom omyle ohľadom jeho názoru, že uznesenie členskej schôdze družstva je absolútne neplatné a súd postupom podľa Obchodného zákonníka vyslovil jeho absolútnu neplatnosť. Nejde o absolútnu platnosť právneho úkonu, ale o relatívnu neplatnosť. V tejto časti právneho názoru je pre okresný súd záväzný aj právny názor NS SR vyslovený v publikovanom rozhodnutí sp. zn. 2Obdo/47/2015 uvedené v našom vyjadrení z 05. 09. 2018 v bode 5, ide o judikát publikovaný v zbierke rozhodnutí pod č. R 58/2017. Spolu s uznesením ÚS SR, ktoré citoval v tomto vyjadrení v bode 2, právny názor vyšších súdov je taký, že úkony vykonávané orgánmi družstva a iných obchodných spoločností zostávajú zachované, a preto aj vyhlásenie uznesenia členskej schôdze družstva alebo uznesenia valného zhromaždenia, s.r.o. alebo a.s. za neplatné, žiadnym spôsobom nezasiahne do už vykonaných úkonov. To je podstata relatívnej neplatnosti právneho úkonu. Po druhé, uznesenie členskej schôdze nie je typickým právnym úkonom podľa Občianskeho zákonníka, ktorý má znaky právneho úkonu, ale je atypickým právnym úkonom. Z toho dôvodu koncipoval zákonodarca jeho neplatnosť tak, že sa musí napadnúť na súde v zákonnej lehote, inak sa ten úkon považuje za platný a nie je možné v inom konaní skúmať predbežne jeho platnosť a práve v tom sa odlišuje od právneho úkonu, ktorý je absolútne neplatný, pretože absolútnu neplatnosť môže posudzovať súd aj ako predbežnú otázku v inom konaní. Z týchto dôvodov žiadal, aby sa súd pridržiaval doterajšej judikatúry v tejto veci a je viazaný aj judikatúrou NS SR a aj uznesením ÚS SR.

V záverečnom návrhu dodal, že výklad práva podľa žalobcu je taký formalistický a nehľadá riešenie neplatnosti právneho úkonu a nekladie prioritu výkladu právneho úkonu, čo sa týka jeho platnosti nad jeho neplatnosťou. V tomto smere ÚS SR zaujal právny názor, všeobecný, že právny úkon nemožno vykladať podľa všeobecných pravidiel len tak, že je neplatný a nie je možné hľadať formalistické formy na vyslovenie jeho neplatnosti. Celý výklad žalobcu o neplatnosti uznesenia ďalších členských schôdzí je taký, že ak by prvá členská schôdza ním tvrdená bola neplatná z dôvodu neexistencie štatutárnych orgánov žalovaného, tak by logicky ani ďalšie členské schôdze nemohol žiadny orgán žalovaného zvoliť a celá činnosť by bola paralizovaná. Nikto by nemohol zvoliť členskú schôdzu a registrový súd by rozhodol o neexistencii družstva, dostali by sa do začarovaného kruhu, pretože nemá kto zvoliť najvyšší orgán družstva. Takýto výklad Obchodného zákonníka a právnych predpisov nie je v súlade s ústavou. Nedá sa hľadať ako niečo neurobiť, ako hľadiet na niečo ako neplatné, ak sa to dá aj opačne, hľadať akým spôsobom realizovať právo v praxi a uplatniť ho v reálnom živote. Zastal názor, že uznesenie členskej schôdze nie je typickým právnym úkonom, na ktorom závisí § 40a Občianskeho zákonníka pri vymenovaní neplatnosti právnych úkonov a v danom prípade treba aplikovať špeciálne predpisy Občianskeho zákonníka, ktoré vychádzajú z toho, že na vyslovenie relatívnej neplatnosti súdom je treba podať žalobu zo strany aktívne legitimovaného subjektu. Kým nie je takáto žaloba podaná, nie je dôvod skúmať platnosť členskej schôdze. Síce nie je to výslovne uvedené v Obchodnom zákonníku, že takýto právny úkon je relatívne neplatný, na druhej strane z hľadiska analógie logicky ide o rovnaký právny inštitút, ako úprava relativity právneho úkonu podľa Občianskeho zákonníka. Zo znenia Obchodného

zákonníka vychádza, že ak nie je podaná žaloba o vyslovenie neplatnosti uznesenia členskej schôdze a nie je o tom súdom rozhodnuté, uznesenie členskej schôdze je platné. Práve táto logika je vyjadrená pri relatívnom právnom úkonu. Z týchto dôvodov navrhol žalobu zamietnuť a priznať trovy konania.

7. Okrem toho súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi nachádzajúcimi sa v spise a na základe vykonaného dokazovania zistil tento skutkový a právny stav:

8. Dňa 20. 04. 2018 bola predsedom predstavenstva L.. A. Z. podpísaná Pozvánka, v rámci ktorej predstavenstvo žalovaného v súlade s článkom XVII. ods. 3 Stanov družstva srdečne pozývalo na členskú schôdzu družstva, ktorá sa uskutoční 04. 05. 2018 so začiatkom o 9:00 hodine v Kultúrnom dome v Plavých Vozokanoch s nasledovným programom, bližšie špecifikovaným v pozvánke.

9. Následne dňa 04. 05. 2018 o 9 hod. v sále KD obce Plavé Vozokany sa uskutočnila členská schôdza žalovaného, o ktorej priebehu bola spísaná zápisnica. Zápisnicu napísal O.. G.Á. Z., overovatelia zápisnice M. N., O. W. a tiež ju podpísal predseda predstavenstva L.. A. Z.. Prílohou zápisnice bola Prezenčná listina členov žalovaného, zúčastnených na riadnej výročnej členskej schôdzi konanej dňa 04. 05. 2018 o 9:00 v Kultúrnom dome v Plavých Vozokanoch, konkrétne pod č. 64 bol uvedený žalovaný, avšak bez podpisu, predstavujúceho potvrdenie jeho účasti.

10. Podaním zo dňa 01. 06. 2018, doručeným žalovanému dňa 04. 06. 2018, žalobca vzniesol ako člen družstva námietky voči uzneseniu členskej schôdze z 04. 05. 2018 a to pre rozpor s § 238 ods. 3 Obchodného zákonníka (riadne zvolanie schôdze) a rozpor s čl. XVII. ods. 1, ods. 3 Stanov družstva, keďže členskú schôdzu zvolal neexistujúci orgán družstva - predstavenstvo družstva, ktorý nevznikol v dôsledku neplatnosti uznesenia náhradnej členskej schôdze zo dňa 03. 05. 2013.

11. Okresný súd Levice rozsudkom zo dňa 16. 05. 2016 č.k. 16Cb/39/2013-454 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre zo dňa 07. 03. 2017 č.k. 15Cob/123/2016-488 určil, že uznesenie náhradnej členskej schôdze Poľnohospodárskeho družstva Plavé Vozokany, so sídlom Plavé Vozokany, IČO: 00 587 214, konanej dňa 03. 05. 2013, je neplatné. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 29. 06. 2017.

Z uznesenia z náhradnej členskej schôdze konanej dňa 03. 05. 2013 o 10.00 hod. v KD Plavé Vozokany pritom vyplývalo, že členská schôdza prerokovala a) výročnú správu o hospodárení družstva za rok 2012, b) správu o výsledku hospodárenia za rok 2012 a správu audítora, c) podnikateľský plán na rok 2013, členská schôdza schválila a) celkový výsledok hospodárenia za rok 2012, b) podnikateľský plán družstva na rok 2013, c) preúčtovanie rozdielu medzi nominálnou a obstarávacou cenou DPL, členská schôdza tajným hlasovaním zvolila orgány družstva a) do funkcie predsedu družstva a predsedu predstavenstva, b) do funkcie podpredsedu družstva a člena predstavenstva, c) za členov predstavenstva družstva, d) za členov kontrolnej komisie družstva, členská schôdza uložila odoslať zápisnicu a všetky prílohy do Obchodného vestníka a na Obchodný register Okresného súdu v Nitre.

12. Následne dňa 25. 07. 2016 bola predsedom predstavenstva L.. V. T., A.. podpísaná pozvánka, ktorou predstavenstvo žalovaného v súlade s článkom XVII. ods. 3 Stanov družstva, pozývalo na členskú schôdzu družstva, ktorá sa mala uskutočniť 05. 08. 2016 so začiatkom o 9:00 hod. v Kultúrnom dome Plavé Vozokany s nasledovným programom, bližšie špecifikovaným v pozvánke. Dňa 05. 08. 2016 sa aj členská schôdza družstva uskutočnila, o čom bola vyhotovená zápisnica, ako aj jej súčasťou bola prezenčná listina a tiež správa mandátnej komisie o účasti na členskej schôdzi PD Plavé Vozokany konanej dňa 05. 08. 2016 o 9.00 hod. v Kultúrnom dome v Plavých Vozokanoch, v rámci ktorej bolo konštatované, že ustanovenie stanov bolo dodržané, preto mandátna komisia konštatovala, že členská schôdza je právoplatná a uznášaniaschopná.

13. Z výpisu z Obchodného registra Okresného súdu Nitra, týkajúceho sa žalovaného, vyplynulo, že od 24. 08. 2017 predsedom predstavenstva je L.. A. Z., podpredsedom predstavenstva N.. Z. G. a členmi predstavenstva sú N. O., T. N., L.. V. T., A., M. N., V. H.H..

14. Z článku XVI Stanov žalovaného, zo dňa 05. 08. 2016, vyplývalo, že orgánmi družstva sú: a) členská schôdza, b) predstavenstvo, c) kontrolná komisia, d) predseda družstva.

15. Z článku XVII ods. 1 Stanov žalovaného, zo dňa 05. 08. 2016, vyplývalo, že členská schôdza je najvyšším orgánom družstva. Každý člen družstva má právo zúčastniť sa na jej rokovaníach.

16. Z článku XVII ods. 2 Stanov žalovaného, zo dňa 05. 08. 2016, vyplývalo, že členská schôdza sa zvoláva raz za rok. Členská schôdza sa musí zvolať, ak o to požiada písomne aspoň jedna tretina všetkých členov družstva, alebo kontrolná komisia. Členskú schôdzu zvoláva predstavenstvo družstva písomnou pozvánkou zverejnenou na webovej stránke družstva alebo v Obchodnom vestníku, v ktorej musí byť uvedený navrhovaný program a to najmenej desať dní pred konaním členskej schôdze. Ak predstavenstvo do piatich dní od doručenia žiadosti jednej tretiny všetkých členov družstva alebo kontrolnej komisie, nezvolá členskú schôdzu, môže ju zvolať kontrolná komisia. Predstavenstvo môže písomnú pozvánku zverejniť aj v miestnom rozhlase prípadne zaslať členom družstva. Člen družstva nemá nárok na zaslanie pozvánky.

17. Z článku XVII ods. 3 Stanov žalovaného, zo dňa 05. 08. 2016, vyplývalo, že do pôsobnosti členskej schôdze patrí: a) prijímať a meniť stanovy, b) voliť a odvolávať členov predstavenstva a kontrolnej komisie, predsedu a podpredsedu družstva na návrh členov družstva, c) schvaľovať ročnú účtovnú závierku, d) rozhodovať o zvýšení alebo znížení zapísaného základného imania, e) rozhodovať o základných otázkach koncepcie rozvoja družstva, f) rozhodovať o splynutí, zlúčení, premene, rozdelení a o inom zrušení družstva, g) rozhodovať o ďalších záležitostiach zverených jej zákonom, týmito stanovami alebo o ktorých rozhodnúť si vyhradí, h) v prípade pochybností rozhodovať o zozname členov s uvedením názvu a sídla právnickej osoby alebo mena, priezviska, dátumu narodenia a adresy trvalého pobytu fyzickej osoby ako člena a výšky jej členského vkladu v členení základného vkladu, ďalšieho vkladu a ďalšej majetkovej účasti na podnikaní družstva a výšky, v ktorej bol splatený. Takto schválený zoznam členov je záväzný pre všetky orgány družstva a pre členov uvedených v tomto zozname.

18. Okrem toho z činnosti súdu bolo súdu zrejmé, že voči žalovanému sa vedú viaceré konania, v rámci ktorých sa žalobcovia domáhajú vyslovenia neplatnosti uznesení (č.l. 149 a 150 spisu), pričom Okresný súd Levice rozsudkom zo dňa 10. 03. 2017 č.k. 16Cb/73/2014-176 určil, že uznesenie náhradnej členskej schôdze žalovaného konanej dňa 02. 05. 2014, je neplatné.

19. V ďalších konaniach Okresný súd Levice rozsudkom zo dňa 08. 02. 2018 č.k. 13Cb/128/2016-181 zamietol žalobu žalobcu, v rámci ktorej bola napadnutá platnosť uznesenia z členskej schôdze žalovaného zo dňa 06. 05. 2016 (konanie nie je právoplatne skončené) a tiež rozsudkom zo dňa 22. 02. 2017 č.k. 14Cb/27/2016-110 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre zo dňa 28. 11. 2017 č.k. 15Cob/66/2017-140 zamietol žalobu žalobcu, v rámci ktorej bola napadnutá platnosť uznesenia z členskej schôdze žalovaného zo dňa 06. 05. 2016. Následne tiež Okresný súd Levice uznesením zo dňa 30. 05. 2016 č.k. 14C/104/2014-103 v spojení s uznesením Krajského súdu v Nitre zo dňa 22. 12. 2016 č.k. 5Co/768/2016-123 zamietol návrh na prerušenie konania.

20. Okrem toho Okresný súd Levice rozsudkom zo dňa 01. 02. 2018 č.k. 13Cb/175/2016-373 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre zo dňa 13. 12. 2018 č.k. 26Cob/71/2018-412 zamietol žalobu žalobcu, v rámci ktorej bola napadnutá platnosť uznesenia z členskej schôdze žalovaného zo dňa 05. 08. 2016 a v bode 27 uviedol: „Nemožno súhlasiť so žalobcom ani v tom, že súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku nesprávne aplikoval v prejednávanej veci právny záver všeobecného súdu, ktorého neústavnosť nebola v konaní o ústavnej sťažnosti vedenom na Ústavnom súde Slovenskej republiky pod sp. zn. III. ÚS 415/2014 zistená, a podľa ktorého v prípade prijatých uznesení valného zhromaždenia (spoločnosti s ručením obmedzeným) platí princíp relatívnej neplatnosti, podľa ktorého až do právoplatnosti rozhodnutia súdu o neplatnosti rozhodnutia valného zhromaždenia sa má za to, že rozhodnutie je platné. Žalobca nemožnosť aplikovať tento právny záver v prejednávanej veci odôvodňoval tým, že predmetom uvedeného konania bolo určenie neplatnosti uznesenia valného zhromaždenia spoločnosti s ručením obmedzeným a nie členskej schôdze družstva, keď v prípade družstva je inštitút neplatnosti uznesenia členskej schôdze upravený samostatne.“ V bode 28. dodal: „Nedôvodnosť uvedeného odvolacieho dôvodu žalobcu spočíva jednak v tom, že inštitút určenia neplatnosti uznesenia valného zhromaždenia spoločnosti s ručením obmedzeným (§ 131 Obchodného zákonníka) a inštitút určenia neplatnosti uznesenia členskej schôdze družstva (§ 242 Obchodného zákonníka) majú spoločné tie (z hľadiska právneho názoru uvedeného v predchádzajúcom odseku) podstatné znaky, že uznesenia (tak členskej schôdze družstva ako aj valného zhromaždenia spoločnosti s ručením obmedzeným) môžu byť určené za neplatné výlučne na návrh Obchodným zákonníkom

určených osôb v Obchodným zákonníkom stanovených prekluzívnych lehotách. Znamená to, že aj v prípade prijatia uznesenia (v prípade spoločnosti s ručením obmedzeným - valného zhromaždenia, ktoré je v rozpore so zákonom, spoločenskou zmluvou alebo stanovami a v prípade družstva - členskej schôdze, ktoré je v rozpore s právnymi predpismi alebo stanovami družstva) a nevyužitia práva podať určovaciu žalobu aktívne legitimovanými osobami, zostávajú účinky tohto uznesenia zachované, t.j. považuje sa za platné. Z tohto pohľadu má uznesenie valného zhromaždenia spoločnosti s ručením obmedzeným ako aj členskej schôdze družstva obdobné účinky ako relatívne neplatný právny úkon (len obdobné preto, lebo uznesenie podľa svojej povahy nie je právnym úkonom). Vzhľadom na uvedené rovnaké charakteristické znaky oboch inštitútov, preto súd prvej inštancie postupoval správne, keď svoje právne závery odôvodnil aj s poukazom na rozhodnutie Krajského súdu v Nitre č.k. 15Cob/215/2012 zo 17. 04. 2013, ktorého odôvodnenie nebolo v konaní o (ústavnej) sťažnosti vedenej na ÚS SR pod sp. zn. III. ÚS 415/2014 posúdené ako ústavne nesúladne.“

21. Podľa § 221 ods. 1 Obchodného zákonníka družstvo je spoločenstvom neuzavretého počtu osôb založeným za účelom podnikania alebo zabezpečovania hospodárskych, sociálnych alebo iných potrieb svojich členov.

22. Podľa 238 ods. 3 Obchodného zákonníka pokiaľ tento zákon neustanovuje inak, vyžaduje sa na platnosť uznesenia členskej schôdze, predstavenstva a kontrolnej komisie ich riadne zvolanie, prítomnosť nadpolovičnej väčšiny členov a súhlas väčšiny hlasov prítomných členov. Tento zákon alebo stanovy určujú, pre ktoré uznesenia je potrebný súhlas kvalifikovanej väčšiny.

23. Podľa § 239 ods. 1 Obchodného zákonníka najvyšším orgánom družstva je schôdza členov družstva (ďalej len "členská schôdza").

24. Podľa § 239 ods. 2 Obchodného zákonníka členská schôdza sa schádza v lehotách určených stanovami, najmenej raz za rok. Zvolanie členskej schôdze sa musí členom oznámiť spôsobom určeným stanovami.

25. Podľa § 424 Obchodného zákonníka na návrh člena vysloví súd neplatnosť uznesenia členskej schôdze, pokiaľ uznesenie je v rozpore s právnymi predpismi alebo stanovami družstva. Návrh súdu môže člen podať, ak požiadal o zaprotokolovanie námietky na členskej schôdzi, ktorá uznesenie prijala, alebo ak námietku oznámil predstavenstvu do jedného mesiaca od konania tejto schôdze. Návrh možno na súd podať len do jedného mesiaca odo dňa, keď člen požiadal o zaprotokolovanie námietky, alebo od oznámenia námietky predstavenstvu.

26. Z uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Obdo/47/2015 z 27. 10. 2016, publikovaného v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky č. 7/2017 ako judikát pod R 58/2017, vyplývalo, že na uznesenia prijaté na členskej schôdzi družstva je potrebné hľadiť ako na platné až do vyslovenia rozhodnutia o ich neplatnosti súdom.

27. Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že žalobu žalobcu zamietol a to z dôvodu, že žalobca súdu nepreukázal, že by uznesenie z členskej schôdze zo dňa 04. 05. 2018 bolo v rozpore s právnymi predpismi alebo stanovami družstva.

28. V prvom rade bolo potrebné vychádzať z ustanovenia § 424 Obchodného zákonníka, z ktorého vyplýva, že návrh na vyslovenie neplatnosti uznesenia členskej schôdze môže podať člen družstva a to v prípade, ak je uznesenie v rozpore s právnymi predpismi alebo stanovami družstva. Žalobca ako člen družstva síce splnil, že do jedného mesiaca od konania schôdze oznámil svoju námietku predstavenstvu a tiež do jedného mesiaca podal žalobu na súd, avšak nepreukázal dôvodnosť svojej námietky, v rámci ktorej namietal rozpor s § 238 ods. 3 Obchodného zákonníka (riadne zvolanie schôdze) a rozpor s čl. XVII. ods. 1, ods. 3 Stanov družstva, keďže členskú schôdzu zvolal neexistujúci orgán družstva - predstavenstvo družstva, ktorý nevznikol v dôsledku neplatnosti uznesenia náhradnej členskej schôdze zo dňa 03. 05. 2013. V danom prípade nebolo sporu o tom, že uznesenie náhradnej členskej schôdze zo dňa 03. 05. 2013 bolo určené za neplatné a to rozsudkom Okresného súdu Levice zo dňa 16. 05. 2016 č.k. 16Cb/39/2013-454 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre zo dňa 07. 03. 2017 č.k. 15Cob/123/2016-488, právoplatným dňa 29. 06. 2017. Spor nastal ohľadom toho, či na neplatnosť uznesenia členskej schôdze sa vzťahuje tzv. princíp relatívnej neplatnosti alebo

tzv. princíp absolútnej neplatnosti. Uvedená problematika bola riešená aj súdnymi autoritami, a preto vychádzajúc z rozhodovacej praxe súdnych autorít, konkrétne R 58/2017, súd mal za to, že na uznesenia prijaté na členskej schôdzi družstva je potrebné hľadieť ako na platné až do vyslovenia rozhodnutia o ich neplatnosti súdom. Inými slovami neplatnosť uznesenia členskej schôdze družstva pôsobí až od okamihu, keď ju vysloví súd, teda bol aplikovaný tzv. princíp relatívnej neplatnosti. Predmetný názor bol vyjadrený v rozsudku Krajského súdu v Nitre pod sp. zn. 15Cob/215/2012 a bol tiež preskúmaný aj Ústavným súdom SR, ktorý v rozhodnutí pod sp. zn. III.ÚS 415/2014 nevzhladol porušenie práva sťažovateľa. Okrem toho z rozhodovacej činnosti súdu je zrejmé, že uznesenia členských schôdzi žalovaného sú napádané vo viacerých súdnych konaniach, pričom v konaní vedenom na Okresnom súde Levice pod sp. zn. 13Cb/175/2016 bola taktiež namietaná neexistencia predstavenstva a to z dôvodu neplatnosti uznesenia náhradnej členskej schôdze zo dňa 03. 05. 2013, pričom žalobca v tejto veci taktiež zastal právny názor o aplikácii tzv. princípu absolútnej neplatnosti, vychádzajúc z toho, že rozhodnutie Krajského súdu v Nitre pod sp. zn. 15Cob/218/2012 nie je možné na daný skutkový stav aplikovať a to z dôvodu, že v predmetnom spore súd rozhodoval o uznesení valného zhromaždenia, pričom zásadný rozdiel videl v § 238 ods. 3 Obchodného zákonníka, ktorý pre platnosť uznesenia členskej schôdze stanovoval osobitne podmienku riadne zvolanej členskej schôdze. K uvedenému sa vyjadril Krajský súd v Nitre v rozsudku zo dňa 13. 12. 2018 č.k. 26Cob/71/2018-412, v rámci ktorého uviedol, že nebolo možné súhlasiť so žalobcom v tom, že súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku nesprávne aplikoval v prejednávanej veci právny záver všeobecného súdu, ktorého neústavnosť nebola v konaní o ústavnej sťažnosti vedenom na Ústavnom súde Slovenskej republiky pod sp. zn. III. ÚS 415/2014 zistená, a podľa ktorého v prípade prijatých uznesení valného zhromaždenia (spoločnosti s ručením obmedzeným) platí princíp relatívnej neplatnosti, podľa ktorého až do právoplatnosti rozhodnutia súdu o neplatnosti rozhodnutia valného zhromaždenia sa má za to, že rozhodnutie je platné. Žalobca nemožnosť aplikovať tento právny záver v prejednávanej veci odôvodňoval tým, že predmetom uvedeného konania bolo určenie neplatnosti uznesenia valného zhromaždenia spoločnosti s ručením obmedzeným a nie členskej schôdze družstva, keď v prípade družstva je inštitút neplatnosti uznesenia členskej schôdze upravený samostatne. V bode 28. Odvolací súd vysvetlil, že nedôvodnosť uvedeného odvolacieho dôvodu žalobcu spočívala jednak v tom, že inštitút určenia neplatnosti uznesenia valného zhromaždenia spoločnosti s ručením obmedzeným (§ 131 Obchodného zákonníka) a inštitút určenia neplatnosti uznesenia členskej schôdze družstva (§ 242 Obchodného zákonníka) majú spoločné tie (z hľadiska právneho názoru uvedeného v predchádzajúcom odseku) podstatné znaky, že uznesenia (tak členskej schôdze družstva ako aj valného zhromaždenia spoločnosti s ručením obmedzeným) môžu byť určené za neplatné výlučne na návrh Obchodným zákonníkom určených osôb v Obchodným zákonníkom stanovených prekluzívnych lehotách. Znamená to, že aj v prípade prijatia uznesenia (v prípade spoločnosti s ručením obmedzeným - valného zhromaždenia, ktoré je v rozpore so zákonom, spoločenskou zmluvou alebo stanovami a v prípade družstva - členskej schôdze, ktoré je v rozpore s právnymi predpismi alebo stanovami družstva) a nevyužitia práva podať určovaciu žalobu aktívne legitimovanými osobami, zostávajú účinky tohto uznesenia zachované, t.j. považuje sa za platné. Z tohto pohľadu má uznesenie valného zhromaždenia spoločnosti s ručením obmedzeným ako aj členskej schôdze družstva obdobné účinky ako relatívne neplatný právny úkon (len obdobné preto, lebo uznesenie podľa svojej povahy nie je právnym úkonom). Vzhľadom na uvedené konštatoval rovnaké charakteristické znaky oboch inštitútov, preto dospel k záveru, že súd prvej inštancie postupoval správne, keď svoje právne závery odôvodnil aj s poukazom na rozhodnutie Krajského súdu v Nitre č.k. 15Cob/215/2012 zo 17. 04. 2013, ktorého odôvodnenie nebolo v konaní o (ústavnej) sťažnosti vedenej na ÚS SR pod sp. zn. III. ÚS 415/2014 posúdené ako ústavne nesúladne. Vychádzajúc z vyššie uvedených právnych záverov vyšších súdnych inštitúcií súd ustálil, že pri neplatnosti uznesenia členskej schôdze platí tzv. princíp relatívnej neplatnosti, čo znamená, že až do rozhodnutia súdu o neplatnosti sa má za to, že rozhodnutie je platné, teda aj členská schôdza, ktorá sa konala dňa 05. 08. 2016, bola riadne zvolaná a tiež na nej prijaté uznesenia sa považujú za platné, kým súd rozhodnutím nevysloví ich neplatnosť. Keďže vyslovenie neplatnosti tohto uznesenia zo strany žalobcu preukázané nebolo, ako ani nebola preukázaná neplatnosť uznesení prijatých na ďalších členských schôdzach, v rámci ktorých bolo zvolené predstavenstvo, zapísané v Obchodnom registri, v čase zvolávania a konania členskej schôdze konanej dňa 04. 05. 2018, ktoré členskú schôdzu riadne a včas zvolalo, súd mal za to, že členská schôdza bola zvolaná existujúcim orgánom.

29. Vzhľadom na vyššie uvedené preto súd musel dospieť k záveru, že členská schôdza bola riadne zvolaná a to jednak v súlade s § 238 ods. 3 Obchodného zákonníka, ako aj v súlade s čl. XVII. ods. 1, ods. 3 Stanov družstva, nakoľko bola zvolaná riadne zvoleným predstavenstvom družstva, zapísaným v

Obchodnom registri, a zo strany žalobcu nebolo preukázané, že by členská schôdza, v rámci ktorej bolo zvolené predstavenstvo družstva bola vyhlásená za neplatnú a to rozhodnutím súdu, pričom ako už súd vyššie uviedol v prípade prijatých uznesení členskej schôdze platí tzv. princíp relatívnej neplatnosti, čo znamená, že až do právoplatnosti rozhodnutia súdu o neplatnosti uznesenia členskej schôdze sa má za to, že uznesenie je platné.

30. Vychádzajúc z námietok žalobcu ohľadom absolútnej neplatnosti, súd má za to, že výklad žalobcu by znemožnil ďalšie fungovanie akejkoľvek spoločnosti, či družstva a mal by za následok ich zánik, čo nie je stav predpokladaný zákonom a tiež zákonnými ustanoveniami, ktoré má za cieľ zamedziť existencii uznesení v rozpore so zákonom a tiež stanovami družstva, avšak len za tej situácie, že uvedený rozpor bude napadnutý členom družstva za zákonom stanovených podmienok. V opačnom prípade platí, že uznesenie je platné a súd ex offa nemôže v žiadnom inom konaní vykonávať súdny prieskum platnosti takéhoto uznesenia a to i za stavu, že by bolo v rozpore so zákonom, prípadne stanovami družstva. Uvedené jednoznačne pokrýva výklad relatívnej neplatnosti právnych úkonov, aj keď pri uznesení členskej schôdze družstva nemožno hovoriť o právnom úkone, preto ani nebolo možné vyhovieť námietke žalobcu, že relatívna neplatnosť právnych úkonov je upravená v § 40a Občianskeho zákonníka. V tomto ohľade súd opätovne zdôrazňuje, že uznesenie členskej schôdze družstva nie je podľa svojej povahy právnym úkonom, čo potvrdil aj Krajský súd v Nitre v rozsudku pod sp. zn. 26Cob/71/2018.

31. Záverom súd poukazuje tiež na princíp právnej istoty, zakotvený aj v čl. 2 CSP, v zmysle ktorého právna istota je stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít.

32. Majúc pritom za to, že najvyššie súdne authority ustálili, že na uznesenia prijaté na členskej schôdzi družstva je potrebné hľadieť ako na platné až do vyslovenia rozhodnutia o ich neplatnosti súdom a žalobca iný právny názor súdnych autorít nepreukázal, ako ani nebol preukázaný žiadny iný skutkový stav, ktorý by odôvodňoval odklon od uvedeného rozhodnutia, súd aj v záujme zachovania právnej istoty strán sporu zotrval na tom právnom posúdení, že neplatnosť uznesenia členskej schôdze pôsobí až od okamihu, keď ju vysloví súd, teda v danom prípade platí tzv. princíp relatívnej neplatnosti. S poukazom na uvedené nebolo možné ani prihliadať na žalobcom avizované rozhodnutia Ústavného súdu SR, nakoľko podľa vyjadrenia žalobcu tie sa týkali následkov absolútnej neplatnosti, čo nebolo predmetom daného sporu.

33. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti súd dospel k záveru, že žaloba žalobcu nie je dôvodná, a preto ju v celom rozsahu zamietol.

34. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP tak, že žalovanému priznal proti žalobcovi plnú náhradu trov konania, nakoľko mal za to, že žaloba bola zamietnutá, teda žalovaný mal úspech v celom rozsahu.

35. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Levice písomne v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov, ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie.